

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni jako soud pro mládež rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 17. 3. 2014 v Plzni v trestní věci odsouzeného [REDAKCE], nar. [REDAKCE] (dříve uváděného jako mladistvého s datem narození [REDAKCE]) v [REDAKCE], Vietnamská socialistická republika, občana Vietnamské socialistické republiky, v České republice hlášeného k trvalému pobytu na adrese [REDAKCE], [REDAKCE], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody v jiné trestní věci, **t a k t o :**

1. K návrhu Krajského státního zastupitelství v Plzni **se** podle § 284 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 278 odst. 1 trestního řádu **p o v o l u j e** v neprospěch odsouzeného [REDAKCE] obnova řízení, které skončilo rozsudkem Krajského soudu v Plzni, soudu pro mládež ze dne 21. 10. 2009 č.j. 35 Tm 6/2009 – 591 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 21. 1. 2010 č.j. 1 Tmo 22/2009-647.

2. Podle § 284 odst. 1 trestního řádu **se z r u š u j í** výroky o vině a trestu ohledně odsouzeného [REDAKCE] z rozsudku Krajského soudu v Plzni, soudu pro mládež ze dne 21. 10. 2009 č.j. 35 Tm 6/2009 – 591 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze jako soudu pro mládež ze dne 21. 1. 2010 č.j. 1 Tmo 22/2009-647, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu

3. Podle § 282 odst. 2 trestního řádu za použití § 68 odst. 1 trestního řádu z důvodů uvedených v § 67 písm. a) trestního řádu **se** odsouzený [REDAKCE] **b e r e** do vazby okamžikem ukončení výkonu trestu odnětí svobody.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Plzni, soudu pro mládež, ze dne 21. 10. 2009, č.j. 35 Tm 6/2009 – 591 byl odsouzený jako mladistvý (s datem narození [REDAKCE]) uznán vinným ze spáchání provinění vraždy podle § 219 odst. 1 trestního zákona, kterého se dopustil tak, že dne [REDAKCE] v době kolem 20. 00 hodin v [REDAKCE] v bytě [REDAKCE], po předchozí hádce s poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE], nar. [REDAKCE], kterou podezíral z toho, že udržuje vztah s jiným mužem, této přiložil obě ruce ke krku, silně jí krk sevřel v oblasti ohryzku, ač věděl, že jí takto znemožňuje dýchání a může jí přivodit smrt, s čímž byl v danou chvíli srozuměn a chtěl toho dosáhnout, neboť se rdoušením přestal až když poškozená nejevila známky života, v důsledku rdoušení došlo ke smrti poškozené udušením, mladistvý posléze bezvládné tělo poškozené kolem 22.20 hodin naložil do přivolaného vozidla taxislužby a nechal se i s ním odvézt k penzionu v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], tělo donesl v náručí do penzionu a když ho zde obsluha nechtěla nechat a doporučila mu, aby dívku odvezl do nemocnice, ve 22.35 hodin naložil její tělo do shodného vozidla

taxislužby, nasedl do vozidla a řidiči přikázal, aby namísto do nemocnice, kam je měl řidič původně odvézt, je odvezl do [REDACTED], kde pak po vystoupení z vozidla tělo poškozené přenesl do podniku [REDACTED] jehož provozovatel poté zavolal hlídku městské policie a následně přivolaný lékař konstatoval smrt poškozené. Odsouzenému byl uložen podle § 219 odst. 1 trestního zákona za použití § 31 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. nepodmíněné trestní opatření odnětí svobody v trvání 5 roků. Podle § 5 odst. 3 zák. č. 169/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů byl pro výkon uloženého nepodmíněného trestního opatření odnětí svobody zařazen do věznice pro mladistvé. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byli poškození [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED] odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. K odvolání odsouzeného Vrchní soud v Praze, jako soud pro mládež, svým rozsudkem ze dne 21. 1. 2010, č.j. 1 Tmo 22/2009-647 rozhodl tak, že podle § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil citovaný rozsudek a podle § 259 odst. 3 trestního řádu rozhodl tak, že při stejném výroku o vině uložil odsouzenému podle § 219 odst. 1 trestního zákona a § 31 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. v platném znění nepodmíněné trestní opatření odnětí svobody na 4 léta, pro jehož výkon ho podle § 5 odst. 3 zák. č. 169/1999 Sb. ve znění pozdějších předpisů zařadil do věznice pro mladistvé.

Odsouzený začal tento trest vykonávat dne 22. 1. 2010 se započítáním vazby od 8. 6. 2009 do 21. 1. 2010. Tento trest odsouzený vykonal 8. 6. 2013 začal vykonávat trest odnětí svobody, který mu byl uložen rozhodnutím Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 20 T 121/2011 ze dne 31.5.2013 v trvání 10 měsíců. Předpokládaný konec výkonu trestu má stanoven na 8. 4. 2014. V současné době jej vykonává ve Věznici [REDACTED]. Usnesením předsedy senátu Krajského soudu v Plzni, jako soud pro mládež, ze dne 17. 7. 2013, č.j. 35 Tm 6/2009-744 bylo rozhodnuto tak, že podle § 88 odst. 1 zák. č. 218/2003 Sb. za použití § 35 odst. 2 zák. č. 218/2003 Sb. bylo rozhodnuto tak, že se zahazuje odsouzení odsouzeného citovanými rozsudky v Krajského soudu v Plzni a Vrchního soudu v Praze.

Krajské státní zastupitelství v Plzni podalo dne 17. 10. 2013 podle § 278 odst. 1 a § 280 odst. 2 trestního řádu v neprospěch odsouzeného návrh na povolení obnovy řízení, které skončilo odsuzujícím rozsudkem Krajského soudu v Plzni – soudu pro mládež ze dne 21. 10. 2009, č.j. 35 Tm 6/2009 - 591, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze – soudu pro mládež ze dne 21. 1. 2010, č.j. 1 Tmo 22/2009-647. V tomto návrhu bylo citováno, jakými rozsudky byl odsouzený uznán vinným a pro kterou trestnou činnost a jaké trestní opatření mu bylo uloženo (jak je uvedeno v prvním odstavci odůvodnění tohoto usnesení). Dále z něho vyplynulo, že 1. 10. 2013 obdrželo Krajské státní zastupitelství podnět od právního zástupce poškozených (rodičů zemřelé – [REDACTED]), který tvořil přílohu zmíněného návrhu. V tomto podnětu je tvrzeno, že odsouzený se nenarodil [REDACTED], nýbrž [REDACTED] a jeho rodiči nejsou osoby [REDACTED], tito jsou ve skutečnosti jeho strýcem a tetou. Jeho skutečnými rodiči jsou [REDACTED], nar. [REDACTED] a [REDACTED], nar. [REDACTED], které odsouzený naopak vydával za strýce a tetu. Tomuto podnětu právní zástupce poškozených připojil kopii sdělení Krajské policie v [REDACTED] ze dne 18. 4. 2001. Toto bylo s překladem do českého jazyka přiloženo ke zmíněnému návrhu. Z návrhu dále vyplynulo, že pokud by se informace o datu narození odsouzeného potvrdily, jednalo by se nepochybně o podstatnou skutečnost, která by nebyla známa v době rozhodování soudu a která by byla důvodem k povolení obnovy řízení v neprospěch odsouzeného, neboť by se činu nedopustil jako mladistvý, nýbrž jako dospělý, což by mělo zásadní dopad na právní kvalifikaci činu (nejednalo by se o provinění, nýbrž o trestný čin) i na výši trestu, který by mu mohl být uložen. V takovém případě by mu totiž hrozil nikoliv trest na jeden až pět roků za provinění, nýbrž trest na deset až patnáct let za trestný čin vraždy

dle § 219 odst. 1 trestního zákona. Dále jsou v návrhu uváděny skutečnosti, ze kterých je zřejmé, že tyto nebrání povolení obnovy řízení v neprospěch odsouzeného (citace § 279 trestního řádu). Krajské státní zastupitelství také navrholo, aby byl odsouzený vzat do vazby okamžikem ukončení výkonu trestu odnětí svobody podle § 282 odst. 2 trestního řádu z důvodů dle § 67 písm. a) trestního řádu. Z podaného návrhu také vyplynulo, že je třeba vyžádat žádost o právní pomoc od orgánů cizího státu, konkrétně prověřit tvrzené skutečnosti od příslušných vietnamských orgánů. Vietnamským orgánům by měly být položeny otázky v tom směru, zda mohou potvrdit pravdivost a autenticitu zprávy Krajské policie v [REDAKCE] ze dne 18. 4. 2011. Pokud ano, zda se tedy odsouzený ve skutečnosti narodil [REDAKCE] a zda nemůže jít v tomto směru o záměnu jmen s jinou osobou. V takovém případě je třeba požádat o poskytnutí veškerých osobních údajů ke jmenovanému. Pokud se odsouzený skutečně narodil [REDAKCE], jak je možné, že disponuje s cestovním pasem s datem narození [REDAKCE], zda takový cestovní pas byl vietnamskými orgány vydán na základě nepravdivých údajů předložených žadatelem nebo zda se musí jednat o falsifikát, neboť vietnamské úřady takový pas nevystavily.

Tímto šetřením ve smyslu § 282 odst. 1 trestního řádu předseda senátu Krajského soudu v Plzni pověřil Krajské státní zastupitelství v Plzni. Toto vypracovalo žádost o právní pomoc adresovanou Nejvyšší lidové prokuratuře Vietnamské socialistické republiky (čl. 780). Dne 20. 2. 2014 pak Krajský soud v Plzni obdržel od Krajského státního zastupitelství v Plzni odpověď na tuto žádost s přílohami (čl. 792 a čl. 793 až 834).

Krajský soud nařídil ve věci veřejné zasedání, ve kterém provedl všechny uvedené listinné důkazy. Z nich vyplynulo, že odsouzený [REDAKCE] se ve skutečnosti narodil [REDAKCE] v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], provincie [REDAKCE], Vietnamská socialistická republika. Jeho vlastním otcem je [REDAKCE], rok narození [REDAKCE] a vlastní matkou je [REDAKCE], rok narození [REDAKCE]. Všichni tři mají současný pobyt v České republice. Odsouzený má starší sestru [REDAKCE], rok narození [REDAKCE] a dále mladší sestru – [REDAKCE], s datem narození [REDAKCE], v současné době pobýtem v České republice. Dále z nich vyplynulo, že [REDAKCE], nar. [REDAKCE] a [REDAKCE] nar. [REDAKCE] pobývají v České republice a jsou [REDAKCE]. [REDAKCE] je mladší sestrou vlastního otce odsouzeného [REDAKCE], oba jmenovaní jsou tedy strýc a teta odsouzeného, který je jejich synovcem. Ze zmíněných důkazů byla také potvrzena autentičnost zprávy Krajské policie v [REDAKCE] ze dne 18.4.2011. Dále bylo potvrzeno, že odsouzenému byl skutečně vydán cestovní pas 26.11.2003, č. [REDAKCE] s datem narození [REDAKCE] a to Vietnamským kompetentním orgánem. V době vydání bylo odsouzenému 13 let, což byl nedostatečný věk k tomu, aby si sám vyplňoval a vyřizoval dokumenty k žádosti o vydání cestovního pasu. Proto tyto dokumenty a žádost o vydání cestovního pasu musel podávat někdo z příbuzných (otec nebo matka). Avšak vzhledem k tomu, že již uplynula doba 10 roků od jeho vydání, nepodařilo se určit, kdo odsouzeného zastupoval při žádosti o vydání cestovního pasu s uvedením data narození [REDAKCE]. Také nelze zjistit úředníka, který tehdy prověřil dokumenty a osobní údaje za účelem vystavení předmětného pasu. V archivu již nejsou uloženy některé příslušné dokumenty a proto neexistuje žádný podklad pro zjištění, kdo byl osobou, která zlegalizovala doklad s nepravdivým datem narození, aby odsouzený vycestoval do České republiky a tam pobýval. Z Knihy narození obce [REDAKCE] nebyla zjištěna žádná osoba jménem [REDAKCE], jejíž narození by zde bylo zapsáno, V obci [REDAKCE] však existuje člověk tohoto jména, který pobývá na území ČR a je synem [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a [REDAKCE], nar. [REDAKCE], oba dva pobývají na území ČR. Odbor spravedlnosti Národního výboru obce [REDAKCE] nemá v archivu žádný údaj ohledně data zápisu narození odsouzeného. Proto mu není známo, zda se tento narodil v r. [REDAKCE] nebo v r.

█. Z Knihy narození obce █ r. █ a r. █ je zřejmé, že zde byla zapsána osoba jménem █ s datem narození █, avšak ten nikdy nevycestoval a pobývá na území Vietnamu. Z Knihy hlášených trvalých pobytů je zřejmé, že existuje majitel domácnosti █, nar. █ s dětmi █, nar. █ a █ a █, oba narozeni █.

Soud při veřejném zasedání odsouzeného vyslechl a ten uvedl, že věci nerozumí. Jako svého otce uvedl osobu █ (ovšem rok narození █ a jako svou matku uvedl osobu █ (ovšem rok narození █). Dále uvedl, že má dva bratry a sestru. Soudem předestřeni sourozenci jsou jeho sestřenice. Nechápe, proč mu byl tedy vydán pas s datem narození █, jeho vydání mu zařizovala vzdálená teta, neboť rodiče byli již v té době na území České republiky. Když byl vyzván, aby vysvětlil rozdíl v datech narození udávaných rodičů (odsouzený nevěděl přesné datum narození, tedy den a měsíc), tak uvedl, že ve Vietnamu je dvojí způsob zápisu data narození, neboť jeden se řídí vietnamským kalendářem a jeden evropským. Podrobnosti však vysvětlit neuměl (např. proč by měl být v jednom případě rozdíl jeden rok a v jednom šest let). Pouze dodal, že vietnamský kalendář je zhruba o rok pozdější než evropský.

Je zřejmé, že s daty narození musí být ve Vietnamské socialistické republice situace složitější. Údajná teta odsouzeného █ (která je biologickou matkou), byla vyslýchána v přípravném řízení jako svědkyně a má uvedeno datum narození █ (č.l.183). Údajný strýc odsouzeného █ (který je biologickým otcem), byl také vyslechnut v přípravném řízení jako svědek (č.l. 198) a u něho je uvedeno datum narození █. Je tedy zřejmé, že u matky odsouzeného se rozchází datum narození o jeden rok (ve srovnání se sděleními Vietnamské socialistické republiky). V přípravném řízení také byla vyslechnuta jako svědkyně █ (č.l. 220), teta odsouzeného, která se vydávala za jeho matku. U ní bylo uvedeno datum narození █, tedy opět se rozcházel rok narození.

I přes tyto odchylnosti soud neměl důvodu neuvěřit výsledku šetření Nejvyšší lidové prokuratury Vietnamské socialistické republiky, z něhož je zřejmé, že odsouzený se narodil nikoliv █, ale █ a jeho rodinné poměry nejsou takové, jaké on uváděl. Výsledky šetření se soudu jevily jako velmi logické a přesné, stejně tak vysvětlení, proč byl vydán cestovní pas odsouzenému s datem narození █, stejně tak vysvětlení, proč tuto skutečnost již nelze zjistit.

Podle § 278 odst.1 tr.řádu obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.

Podle § 279 tr.řádu obnova v neprospěch obviněného je vyloučena, jestliže trestnost činu zanikla, uplynula lhůta v délce jedné poloviny promlčecí doby trestného činu, o kterém se vedlo trestní stíhání, na čin se vztahuje rozhodnutí prezidenta republiky, kterým nařídil, aby se v trestním stíhání nepokračovalo nebo obviněný zemřel.

Soud dospěl k závěru, že novou skutečností ve smyslu § 278 odst.1, je zjištění jiného data narození odsouzeného, které má zásadní dopad na posouzení viny a trestu odsouzeného, jak to vyplynulo z návrhu Krajského státního zastupitelství v Plzni.

Je zřejmé, že žádná ze skutečností uvedených v § 279 odst.1 tr.řádu, se dané věci netýká. Trestnost činu nezanikla, mezi okolnosti způsobující zánik trestnosti se řadí či řadily pouze účinná lítost (ta navíc může nastat jen před odsouzením), zánik nebezpečnosti činu a promlčení (které je ovšem stanoveno jako zvláštní překážka obnovy řízení v modifikované verzi). Podle trestního zákona č. 140/1961 Sb., podle něhož byl mladistvý odsouzen (novější trestní zákoník není pro mladistvého v tomto směru příznivější), činila délka promlčecí doby u daného trestného činu 12 let, polovina promlčecí doby tedy činí 6 let, přičemž promlčení trestního stíhání se přerušovalo „sdělením obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, jakož i po něm následujícími úkony policejního orgánu, státního zástupce nebo soudu směřujícími k trestnímu stíhání pachatele“, tzn. že v daném případě začala promlčecí doba naposledy znovu běžet rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 21.1.2010. Amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 spočívající v nařízení, aby se v trestním stíhání nepokračovalo, se na předmětné jednání nevztahuje, tato se týkala pouze pravomocně neskončených trestních stíhání, kdy od zahájení trestního stíhání uplynulo více než 8 let. Odsouzený nezemřel. Zahlazení odsouzení nepatří mezi taxativně uvedené důvody bránící povolení obnovy řízení. Pokud by byla obnova řízení na základě tohoto návrhu povolena, pak by dle § 284 odst. 1 trestního řádu bylo rozhodnutí o zahlazení jakožto rozhodnutí obsahově navazující na původní rozsudek zrušeno. Pro úplnost zbývá dodat, že podání návrhu na obnovu řízení by nebránilo ani to, pokud bychom jednání odsouzeného i nadále považovali za jednání spáchané mladistvým, neboť podle § 72 odst. 3 zákona o soudnictví o věcech mládeže může návrh na povolení obnovy řízení v neprospěch obviněného podat jen státní zástupce do šesti měsíců od doby, kdy se dozvěděl o skutečnostech odůvodňujících podání návrhu na povolení obnovy, nejdéle však do uplynutí poloviny doby promlčení trestního stíhání. O předmětné skutečnosti, která mohla odůvodnit podání návrhu na obnovu řízení, se zdejší státní zastupitelství dozvědělo dne 1.10.2013, kdy mu byl doručen podnět právního zástupce poškozených.

Krajský soud v Plzni tedy shledal návrh Krajského státního zastupitelství v Plzni na obnovu řízení, podaný v neprospěch odsouzeného, za důvodný. Proto podle § 284 odst.1 tr.řádu z důvodů uvedených v § 278 tr.řádu povolil obnovu řízení, které skončilo výše citovanými rozsudky Krajského soudu v Plzni a Vrchního soudu v Praze jako soudů pro mládež. Současně podle § 284 odst.1 tr.řádu zrušil výroky o vině a trestu ohledně tohoto odsouzeného z citovaných rozsudků, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu (např. usnesení o zahlazení odsouzení).

Soud také vyhověl návrhu Krajského státního zastupitelství v tom směru, aby byl odsouzený vzat do vazby okamžikem ukončení výkonu trestu odnětí svobody. Krajský soud v Plzni tak rozhodoval podle § 282 odst.2 tr.řádu, neboť to navrhl ve svém návrhu státní zástupce a tento návrh byl podán v neprospěch odsouzeného. Soud to také považoval za nezbytné vzhledem k povaze skutečností a důkazů, jež nově vyšly najevo, závažnosti trestného činu a naléhavosti vazebních důvodů. Bylo totiž zjištěno, že odsouzený se neměl trestné činnosti dopustit jako mladistvý, ale jako dospělý pachatel a je nyní ohrožen trestní sazbou 10-15 let. Jedná se o cizího státního příslušníka, který vystupoval na území ČR pod jinou identitou, nejméně s jiným datem narození. Lze připomenout vyjádření svědkyně ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ z přípravného řízení (č.l.223), ve kterém vystupovala jako matka

odsouzeného. Z něho vyplynulo, že odsouzený se nezdržoval v místě bydliště, ale zdržoval se na různých místech zejména u kamarádů a příbuzných. Bydliště opustil asi dva roky před konáním výslechu. Podezření ze spáchání trestné činnosti odsouzeným je samozřejmě namístě, když byl již jednou pro tuto trestnou činnost pravomocně odsouzen. Podle názoru soudu je dán důvod vazby útěkové dle § 67 písm.a) tr.řádu, neboť odsouzenému hrozí v případě uznání viny výrazný trest odnětí svobody. Jedná se o osobu, která vystupovala na území ČR se změněnou identitou v datu narození a nezdržovala se v místě svého trvalého bydliště. Jeho vazby k území ČR nelze nazvat pevnými a je zde obava, že právě pod vlivem nového trestního řízení by mohl odsouzený kdykoliv opustit území ČR, když mu hrozí vysoký trest a v podstatě se nezdržoval v místě udávaného bydliště. Vzhledem k závažnosti stíhané trestné činnosti pak také soud neuvažoval o nahrazení důvodů vazby některým z institutů uvedených v § 73 odst.1 tr.řádu, neboť je v tomto případě považuje za neadekvátní k náhradě tohoto důvodu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost d o t ř í d n ů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu ČR v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

V Plzni 17.03.2014

**Předseda senátu:
JUDr. Jan Špeta, v.r.**

Za správnost vyhotovení: Zdeňka Holá

